

Obec Vlastibořice

OBECNÍ
ZPRAVODAJ
ŘÍJEN-PROSINEC
2016

01 *SOKOL – BĚH 02 *SOKOL – PODZIMNÍ DIVADELNÍ VÍKEND
03 *ZIMNÍ VEČERY S BYLINKOVÝM ČAJEM 04 *MÍSTOPIS 05 *POZVÁNKY
06 *JELEN 07 *MÍSTNÍ KNIHOVNA VLASTIBOŘICE
08 *KRONIKA 09 *OHLÉDNUTÍ

Nevalný výhled

Rekapitulace a výhled obecních příjmů

Rok	Druh daně	Výše příjmu obce ze 100% daně, kterou vybere stát	Skutečný příjem od počátku roku
2012	Daň z příjmu fyzických osob ze samostatně výdělečné činnosti (OSVČ)	30 %	558 524 Kč
2013			477 734 Kč
2014			1 788 540 Kč
2015			1 504 027 Kč
10/2016		2,0 %	93 613 Kč
2017		0,0 %	0 Kč
2018		0,0 %	0 Kč
2019		0,0 %	0 Kč

Příjem z DPH činil v roce 2014 1 082 283 Kč, v roce 2015 1 247 871 Kč a doposud v roce 2016 1 070 707 Kč.

Příjem z daně právnických osob činil v roce 2015 632 954 Kč.

Příjem z fyzických osob ze závislé činnosti (zaměstnanci) činil v roce 2015 činil 571 189 Kč.

Obecní úřad – aktuální informace

Výsledky hospodaření k 31. 10. 2016.

Daňové příjmy 2.867.101,45 Kč
Nedaňové příjmy 1.414.271,66 Kč
Kapitálové příjmy 377.460,00 Kč
Přijaté transfery 255.830,00 Kč

Příjmy celkem: 4.914.663,11 Kč

Běžné výdaje 4.791.160,53 Kč
Kapitálové výdaje 2.252.981,90 Kč

Výdaje celkem: 7.044.142,43 Kč

Zůstatek na běžném účtu činil k 31. 10. 2016 3.693.993,84 Kč
Zůstatek na účtu ČNB činil k 31. 10. 2016 46.150,42 Kč

Celkem 3.740.144,26 Kč

Informace z evidence obyvatel k 31. 10. 2016

Zemřeli:

Ťukal Jiří (16. 10. 2016)

Narození:

Koreňová Viktorie,
Jivina 42 (20. 10. 2016)

Životní jubilea

V říjnu oslavila paní **Eva Joštová** 55 let.

Počet obyvatel k 31. 10. 2015

300

ODPADY

Bioodpad

Kontejnery na bioodpad budou v našich obcích rozmístěny ještě do konce měsíce listopadu, poté budou uskladněny ve Vlastibořicích. Kontejnery na bioodpad budou opět umístěny na jaře.

Velkoobjemový kontejner

Velkoobjemový kontejner je aktuálně v Sedlískách, kde zůstane do poloviny prosince. Otevírán je každou sobotu od 11 do 12 hodin. V prosinci bude převezen do Vlastibořic, kde přezimuje. Velkoobjemový kontejner bude pravidelně otevírán opět na jaře. Od poloviny prosince bude kontejner otevřen po předchozí telefonické domluvě s p. Bittnerem na tel. 604 746 955.

Slovo úvodem

Martin Beksa
starosta

Vážení spoluobčané,

aktuální úvodník se mi nepíše zrovna radostně. Tíží mne skutečnost, která má výrazně negativní dopad na příjmovou stránku naší obce. Konkrétně jde o 30% výpadek v příjmu z odvedené daně fyzických osob ze samostatné výdělečné činnosti (OSVČ). Abych byl konkrétní, tak se v našem případě jedná o roční ztrátu převyšující 1,5 mil. Kč, což je zhruba 1/3 celkových příjmů obce za rok, nebudu-li do nich počítat příjmy z prodeje pozemků a dřevní hmoty. Více zkrácená a upravená citace z tisku Svazu měst a obcí ČR:

Sněmovna schválila vyšší podíl na DPH pro obce, ale odejmula motivační složku. Drobnost, jakou je zrušení motivační složky daně z příjmu fyzických osob z daňového přiznání, vyvolala značné pozdvižení u některých obcí. 16. 12. 2015 sněmovna totiž schválila senátní návrh k zákonu, kterým se mění zákon č. 243/2000 Sb., o rozpočtovém určení výnosu některých daní územním samosprávným celkům a některým státním fondům (zákon o rozpočtovém určení daní), ve znění pozdějších předpisů, který zvyšuje podíl obcí na hodnotu výnosu z DPH na 21,4 % od 1. 1. 2017 a současně odnímá motivační složku. Jedná se konkrétně o daň z příjmu fyzických osob z přiznání -30 % motivace. Bez předložení jakýchkoliv propočtů a dopadů na každou jednotlivou obec v České republice, které Svaz obcí a měst ČR po ministerstvu žádal již v srpnu roku 2015, zpracovalo ministerstvo financí pozměňovací návrh, který podal v Senátu Radko Martínek. Pozměňovací návrh byl senátory schválen a poté i poslanci. Změna, resp. zrušení motivační složky znamená pro řadu samospráv významný výpadek ve financování.

Tolik citace. Pro naši obec to nyní konkrétně znamená následující: pokud obec nenajde jiné možnosti příjmu či se rychle nezmění

způsob přerozdělování daní v této republice (navrácení motivační složky), bude naše obec nucena přistoupit k výrazným úsporným opatřením, zejména v rámci plánovaných investic. Aktuální stav, kdy máme z předešlých let našetřeno cca 3,5 mil. Kč (příjem z daní, z prodeje pozemků, nízká spoluúčast při investičních akcích, které pokryly dotace - většinou 10% / 90%), je nyní pouze rezerva, ze které budeme zřejmě postupně ukrajovat či dotovat propastný rozdíl mezi příjmy a výdaji.

Na protější straně je krátká rekapitulace příjmů naší obce z let 2012 až 10/2016 včetně procentuálního výhledu přerozdělení daně do roku 2019 (výběr z významných daní)

Pokud jsem zde v předešlých měsících psal o plánovaných investičních akcích, které nás čekají, tak bude nutné tyto plány nyní přehodnotit. Nyní jsou v různých stupních přípravy či schvalování tři akce, na které je možné, pokud budeme úspěšní, obdržet dotaci ve výši 70-80%. Jedná se o již několikrát zmiňovanou rekonstrukci veřejného osvětlení, realizaci chodníků a bezpečnostních prvků ve Vlastibořicích a sanaci rybníka v Sedlíškách. Z vlastních zdrojů je nyní prováděna postupná oprava dožitého rozhlasu v obci.

Nejdále je nyní dotace ministerstva zemědělství na sanaci rybníka, kdy jsme obdrželi příslib o přidělení dotace. Na posledním veřejném zastupitelstvu obce a na základě aktuálních výše popisovaných skutečností obecní zastupitelstvo jednomyslně rozhodlo, že naše obec bude i nadále o tuto dotaci usilovat a zamýšlený projekt zrealizuje. Nyní se dokončuje prováděcí projekt a následně bude vyhlášeno výběrové řízení. Akce by měla být hotova do 1. poloviny roku 2017.

Dále budeme v kooperaci s Mikroregionem Jizera zpracovávat tzv. pasport místních

obecních komunikací a jejich následné zařazení, abychom mohli žádat o dotace na opravy těchto komunikací. Toto je novinka, která nám pomůže spolufinancovat záměr opravy komunikace ve Vlastibořicích, na což bychom nyní pravděpodobně neměli z vlastních zdrojů dostatek finančních prostředků. Termín realizace se díky tomu bohužel opět oddaluje. Pozitivní však je, že do konce roku bude vydáno stavební povolení na tuto akci.

Závěrem mi dovoluji zopakovat již několikrát vyslovenou prosbu, která se opět stala tématem posledního zasedání zastupitelstva. Opravdu není možné, aby po naší obci volně pobíhali psy, kteří mohou ublížit dětem nebo domácím zvířatům. Dalším negativním efektem, který se nyní děje, je vykonávání jejich potřeby kde se jim zamane, nejčastěji na zpevněných plochách před vjezdy domů. Upozorňuji na to, že pokud bude i nadále k tomuto docházet, přistoupí obec k řízenému odchytu odbornou firmou a následně nechá za tento úkon a dočasné umístění psa v útulku majitele vynaložené náklady uhradit.

Hezký podzim!

Strom Ultra Maraton

01

Sokol běh

Dušan
Koutník

foto:

Břetislav Lipčej
Lucie Koutníková
Dušan Koutník

Druhého ročníku závodu SUM se v chladnou říjnovou sobotu zúčastnilo celkem 23 pánů a dam. Ač možná některé od startu odradila předpověď počasí, nakonec nebylo nač si stěžovat, teplota byla pro běžce ideální a všeobecně očekávaný déšť se projevil jen několika kapkami v době, kdy už byli někteří závodníci v cíli.

Na hlavní padesátikilometrové trati zvítězil Jan Marx před Ladislavem Stančem a Ivanem Švingrem, který si třetím místem správil náladu po loňském, ze zdravotních důvodů nedokončeném, ročníku. Z pěti žen na startu dokončily pouze tři a to v tomto pořadí: Jana Šindlerová, Tereza Koutníková, Eva Marešová. Mezi veterány byl nejrychlejší Petr Syblík, mezi ultraveterány nad 60 let pak tradiční účastník snad všech vlastibořických dosud pořádaných běžeckých závodů František Chlouba.

Na zkrácené maratonské trati (42 km) si zazávodili pouze dva Jirkové, zvítězil Jiří Zelenka, druhý skončil Jiří Jirásek.

Raritou tohoto ročníku byl José Duarte – policista z portugalského Lisabonu, který si náš závod našel na internetu a neváhal kvůli účasti přeletět půl Evropy. Během závodu se pokochal přírodními krásami naší vlasti, po závodě pak ocenil kvality českého piva a naší pohostinnost. José skončil na pěkném sedmém místě.

Z členů Sokola Vlastibořice kromě již zmíněné Terezy Koutníkové Jan Kačer nedokončil a Dušan Koutník doběhl čtvrtý.

Nakonec velké díky obci za finanční podporu, Pavlovi Svačinkovi a mé Lucii za pomoc s organizací, dále rodině Henychově z Vrchoviny, Jirkovi Křivánkovi z Trávníčku a Tomášovi Kubátovi ze Soběslavic, tedy všem dobrovolníkům na občerstvovacích stanicích za jejich obětavou pomoc a v neposlední řadě také všem fotografům, kteří na trase i v zázemí průběh závodu dokumentovali.

Výsledky:

50 km

1. Jan Marx 4:57:11
 2. Ladislav Stančo 5:00:37
 3. Ivan Švingr 5:03:36
 4. Dušan Koutník 5:22:28
 5. Pavel Karbulka 5:25:19
 6. Daniel Ešler 5:26:38
 7. José Duarte 5:32:05
 8. Petr Syblík 5:35:28
 9. Jan Votruba 5:46:03
 10. Dalibor Kolář 6:08:45
 11. František Chlouba 6:25:45
 12. Jan Bartoš 6:50:22
 13. Fráňa Petráš 6:50:22
 14. Karel Máj 7:06:46
- Pavel Fenyk DNF
Jan Kačer DNF

1. Jana Šindlerová 5:27:50
 2. Tereza Koutníková 7:09:04
 3. Eva Marešová 7:48:17
- Štěpánka Koláčková DNF
Jana Fialová DNF

42 km

1. Jiří Zelenka 4:43:54
2. Jiří Jirásek 5:50:22

Rychnovský Svatováclavský 1/2 maraton

01

Na konci září jsme s dětmi opět ve slušné sestavě vyrazili na běžecké závody, tentokrát do poměrně blízkého Rychnova u Jablonce nad Nisou.

Sokol /
běh

Dušan
Koutník

foto:
Dušan
Koutník

Jako první vyrazila na kopcovitou jedenáctikilometrovou trasu tato sestava: Lucie Koutníková, já s kopřivou v roli běžícího motivátora, a hlavně hrdinka dne, Pavlína Pacáková, která se rozhodla startovat v dospělé kategorii. Zatímco jsme prolévali pot a slzy v rychnovských kopcích, přišla řada na dětské závody, kde jsme měli hned pět želízek v ohni.

Kategorii dívek ve věku 10–11 let bezkonkurenčně ovládla Anička Mikulová, ve stejné kategorii chlapců jsme brali druhé, třetí a čtvrté místo. Zasloužili se o to Kryštof Horal, Matyáš Koutník a Lukáš Bittner. V kategorii chlapců ve věku 8–9 let pak naši sbírku umístění doplnil pátým místem Filip Horal, to nám ještě chybělo.

Pak už se děti mohly začít věnovat fandění bratru sokolu a sestrám sokolkám dobíhajícím do cíle jedenáctikilometrové trati. Lucie obsadila ve své věkové kategorii (kterou mám zakázáno uvést) pěkné páté místo, Pája pak za ovací všech přítomných dokončila závod na 13. místě.

Rád bych všem závodníkům i jejich rodičům poděkoval za vzornou reprezentaci našeho spolku a těším na další úspěchy v roce 2017.

24-hodinovka *Běhání bez hranic*

01 24-hodinovka ve Františkových Lázních je charitativní akce konaná při příležitosti výročí Sametové revoluce ku prospěchu Hospice Sv. Jiří z Chebu.

**Sokol /
běh**

Dušan a Lucie
Koutníkoví

Kdykoliv během 24 hodin může přijít kdokoli, nachodit nebo naběhat na zhruba kilometrovém okruhu v parku jakoukoliv vzdálenost, kdykoliv skončit a za naběhané kilometry zaplatit v podstatě jakoukoliv částku. Nejsou tu tak vítězové ani poražení, jenom hezký pocit z pomoci dobré věci a u mnohých hodně utápané nohy.

Mezi ty utápané jsme se letos poprvé zařadili i my a v milé společnosti více než 400 účastníků tak oslavili státní svátek. Podporování fantastickými dobrovolníky, kteří dokazovali pravdivost nápisu „Dobrovolníci mění svět“ na svých vestách, a jejich občerstvovacím servisem jsme i přes chladné počasí nakroužili dohromady přes 160 kilometrů (Lucie 50,5 km, Dušan 113,3 km).

Jedním z pořadatelů celé akce je běžecký guru Miloš Škorpil, který již osmým rokem tento charitativní běh nejenom propaguje a zahajuje, ale i sám běží a přítomné běžce přitom povzbuzuje a radí jim, jak by mohli zlepšit svůj běžecký styl. Nemusím asi zdůrazňovat, že i my jsme si u Miloše zamluvili svou soukromou audienci, která nám pak trošičku nabourala naše běžecké sebevědomí. Ale jak se říká: „kdo se moc ptá, moc se dozví“. :)

Závěrem můžeme říci, že to byla akce, na kterou budeme dlouho vzpomínat, a kterou lze doporučit všem. Škoda jen, že to máme do „Frantovek“ tak daleko.

Jaký byl podzimní divadelní víkend

02 Sokol / divadlo

Sokol Vlastibořice uspořádal s podporou obce 3. divadelní víkend, tentokrát podzimní. V pátek 21. října k nám poprvé zavítal DS Tyl z Mnichova Hradiště se svou komedií Rodina je základ. Velice nás potěšila páteční návštěva 59 diváků a to jsme ještě netušili, že bude v sobotu překonána.

Pavel
Svačina

foto:
Zdeněk
Mikula

Při večerním představení souboru Vojan z Hrádku nad Nisou, který přivezl tragikomedii Královny, totiž výkonům tří hlavních protagonistek tleskalo v sále celkem 61 diváků. V sobotu odpoledne 22. října přišlo na hudební pořad pro děti od Dagmar Čemusové z Českého Dubu celkem 40 dospěláků s dětmi. Pořad byl určen hlavně předškolním dětem, ale písničky o zvířátkách si společně zazpívaly i ty větší děti. Příjemným zpestřením víkendu byl **prodej adventních svíček ze stacionáře Tereza v Benešově u Semil**. A tak patří dík také Vám všem, kteří jste nákupem svíček v celkové hodnotě 2 700 Kč tento stacionář podpořili.

Zimní večery s bylinkovým čajem

Možná jste si v létě stihli nasušit nějaké bylinky a teď by se vám hodilo pár rad, jak a kdy je použít. Tak tady je pár tipů.

Prožívejte příjemné zimní večery nejen při popíjení teplého bylinkového čaje.

P.S. Děkuji milé sousedce Helence, že jsem mohla informace o bylinkách čerpat z jejích knížek.

ŘEPÍK LÉKAŘSKÝ

je velmi významnou bylinou. Obsahuje především třísloviny, hořčiny a flavonoidy. Hojí rány, zmírňuje bolesti. Řepíkový čaj pomáhá při průjmu a onemocněních střev a žlučníku. Povzbuzuje tvorbu žaludeční šťávy a žluči. Při bolestech v krku a zánětech v hrdle pomáhá kloktání čaje. Koupel v řepíku pomáhá při bolestivých nohou.

Příprava čaje: lžičku sušené nati řepíku zalijte šálkem vroucí vody, nechejte asi 10 minut luhovat a poté sced'te. Vychlazený čaj je vhodný také ke kloktání.

Koupel nohou: Šest lžic sušené řepíkové nati smíchejte s pěti lžicemi šalvěje a pěti lžicemi měsíčku. Zalijte 1 l vroucí vody a nechejte asi 10 minut luhovat. Poté vlijte do vody a přidejte 2 lžice jablečného octa. Před koupelí, která by měla trvat 10–20 minut, můžete zchladit studenou vodou. Nohy pak usušte a natřete mastným krémem.

MEDUŇKA LÉKAŘSKÁ

sbírá se těsně před plným květem a používají se listy nebo nať. Hlavními účinnými látkami jsou silice, hořčiny a třísloviny. Silice působí jako spasmolytikum a má antibakteriální účinky. Třísloviny působí protizánětlivě a antibioticky. Hořčiny povzbuzují chuť k jídlu. Pravidelné pití meduňkového čaje pomáhá při nervozitě, srdečních potížích neurotického původu, bolestech hlavy způsobených stresem a při nechutenství. Koupel s meduňkou má uklidňující účinky a pomáhá při nespavosti.

Příprava čaje: 3 lžičky listů meduňky zalijte 1 šálkem vroucí vody, nechejte asi 10 minut louhovat a poté sced'te. Pijte 3 šálky denně po dobu 4–6 týdnů.

Koupel: 10 lžic listů meduňky povařte v 1 l vody, nechejte asi 10 minut louhovat a poté sced'te. Vlijte do vody a koupejte se v ní 10–20 minut.

S láskou Soňa Trsková

MÁTA PEPRNÁ

je hodně užívanou a známou bylinkou. Využívají se listy nebo nať. Obsahuje silici s vysokým obsahem mentolu, hořčiny, trísloviny a flavonoidy. Mátový čaj pomáhá zvláště při problémech se žlučníkem. Při žaludečních potížích se však nedoporučuje, neboť příliš dráždí sliznice a překyseluje žaludek. Je nejoblíbenějším čajem při nachlazení a působí na uvolnění napětí. Mírní zažívací obtíže po tučných jídlech, při nechutenství, menstruačních bolestech a nevolnosti. Zevně se aplikuje mátový olej nebo mátová tinktura při tenzních bolestech hlavy nebo otocích, kdy máta chladí, podporuje prokrvení a osvěžuje. Poznámka: při překročení terapeutických dávek silice může dojít k otravě!

Příprava čaje: 2 lžičky sušené máty zalijte 1 šálkem vroucí vody, nechejte asi 5 minut luhovat a poté sced'te.

Inhalace: 3 lžičky sušené máty zalijte horkou vodou, přikryjte si hlavu ručníkem a inhalujte 10 minut.

MATEŘÍDOUŠKA ÚZKOLISTÁ

používá se kvetoucí nať sbíraná těsně před plným květem. Účinnými látkami jsou silice, hořčiny a trísloviny. Mateřídouškový čaj mírní bolesti břicha, redukuje pocit plnosti, a křečovitě bolesti v nadbřišku. Kloktání čaje z mateřídoušky, stejně jako pomalé pití po malých doušcích, pomáhá při dráždivém a dávivém kašli. Mateřídoušková tinktura aplikovaná zevně mírní bolest v revmatických kloubech. Koupel v mateřídoušce dokáže osvěžit nohy po dlouhém dni. Mateřídouška může nahradit tymián při kořenění pokrmů, neboť je s ním blízce příbuzná.

Příprava čaje: 2 lžičky usušené mateřídouškové nati zalijte 1 šálkem vroucí vody a nechejte asi 10–15 minut luhovat a poté sced'te. Pro kloktání nechejte vychladnout. Jako čaj proti kašli doslaďte medem.

Tinktura: 4 lžíce sušené mateřídouškové nati zalijte 100 ml destilátu a asi 2 týdny nechejte luhovat na teplém a tmavém místě. Poté sced'te a nalijte do tmavé, sterilní lahvičky. Na bolestivé klouby aplikujte několikrát denně.

Koupel nohou: 5 lžic mateřídoušky smíchejte se dvěma lžícemi rozmarýnu, zalijte vroucí vodou a nechejte 10 minut luhovat. Poté nalijte do vody a koupejte si v ní nohy 10–20 minut. Nohy dobře osušte a natřete mastným krémem.

HEŘMÁNEK PRAVÝ

používají se květy bohaté na silici obsahující chamazulen a bisabolol. Dále obsahuje flavonoidy, trísloviny a kyselinu valerovou. Heřmánek je hojivý a má protizánětlivý účinek. Používá se při zánětlivých onemocněních zažívacího traktu a dýchacích cest a také u onemocnění kůže. Pravidelné pití heřmánkového čaje zmírňuje žaludeční potíže, nevolnosti, nucení na zvracení a záněty střev. Kloktání nebo výplach úst heřmánkovým čajem pomáhá hojit záněty dásní i záněty v ústech a hrdle. Inhalování heřmánku zmírňuje kašel a chřipkové projevy. Heřmánková koupel pomáhá hojit rány, hemeroidy i záněty nehtového lůžka.

Příprava čaje: 1 lžici heřmánku zalijte 1 šálkem vroucí vody, nechejte 10 minut luhovat a sced'te. Pijte 3–4 šálky denně.

Koupele: přidávají se do koupele 2 lžíce až 2 hrsti heřmánku, v závislosti na tom, zda se jedná o koupel nohou nebo prstu, sedací nebo celkovou.

Inhalace: 3 lžíce heřmánku zalít horkou vodou. Skloňte obličej nad páru. Hlavu a šíji přikryjte ručníkem. Inhalujte asi 10 minut. Při chřipce 2 x denně

Obklad: heřmánek vložte do gázy, zalijte horkou vodou a sáček přiložte asi na 5 minut na postižené místo.

ŠALVĚJ LÉKAŘSKÁ

neboli babské ucho. Sbíráme hlavně listy a nať šalvěje. Nejdůležitější z účinných látek jsou silice – omezuje nadměrné pocení, salvin a cirsimaritin – působí proti bakteriím a kyselina rozmarýnová – má protizánětlivý účinek. Šalvěj pomáhá při rýmě, chřipce, angíně a nachlazení. Šalvějový čaj můžeme kloktat – má protizánětlivé účinky a ničí choroboplodné zárodky, hojí afty, mírní bolest zubů. Šalvěj také uvolňuje hleny, mírní záněty dásní nebo lehký kašel. Snižuje tvorbu mateřského mléka. Šalvěj by neměla být používána dlouhodobě a ve vysokých dávkách – obsahuje toxické látky. Kojící, těhotné ženy a osoby s nízkým krevním tlakem by se měly pravidelného pití šalvějového čaje zříci.

Šalvějový čaj: 2 lžičky sušených nebo čerstvých šalvějových listů zalijte 1 šálkem vroucí vody, nechte asi 10 minut luhovat a poté sced'te. Vychladlý čaj můžete použít ke kloktání. Pijte 2–3 dny.

Bonbony ze šalvěje: 200 g cukru ohřívejte, dokud není vazký, neměl by zhnědnout. Přidejte 20 najemno nasekaných listů šalvěje a zamíchejte. Cukrovou hmotou po malých kouscích poklad'te pergamenový papír namazaný tukem a nechejte vychladnout.

Horké mléko se šalvějí: 1 lžičku listů šalvěje svařte s 1 šálkem vroucího mléka, nechejte asi 3 minuty luhovat a poté sced'te. Pijte 2–3 šálky horkého mléka denně. Tento nápoj se doporučuje zvláště při kašli. Večer mléko podporuje usínání.

Sedlíštká

04

Místopis

Bydlím v Sedlíštkách, ale není to pravda, protože správně bych měla napsat, že žiju v Sedlíštcě. Od dětství o naší vesnici poslouchám jenom a jenom v tom prvním tvaru. Pamětníci vzpomínají, že se vesnička jmenovala a vyslovovala různě: Sedlíšky, Sedlíšky, Sedlíšky, Sedlisčka v době protektorátu, Sedlíštká a Sedlíštká nyní. A tak jsem hledala na internetu, kde vlastně bydlím. A našla zajímavé věci.

Mgr.
Stanislava
Beksová,
kronikářka

Název prý říká, že se na tom místě usadil lid, že tam sídlí, že si tam lidé zřídili příbytky s hospodářstvím. Byl-li ten lid jenom v malém počtu, postavil málo příbytků, na malé prostře, dostala osada název Sedlíšky. Když bylo příbytků hodně a na velkém prostranství, byla osada nazvána Sedlíště. Osad s názvem Sedlíště je na území naší republiky více. Ale i Sedlíštká nejsou jenom naše. Celkem jsou v Česku troje.

Jak bychom měli správně název používat? 1. pád Sedlíštká, 2. pád do Sedlíštky, 3. pád k Sedlíštcě, 4. pád na Sedlíštku, 6. pád o Sedlíštcě, 7. pád např. vodojem nad Sedlíštkou.

Tahá vás to za uši? Mne určitě, už ale nebudu na své mluvě nic měnit. Pokud si ale všimnete, tak naši spoluobčané, kteří se sem přistěhovali, mluví správně.

První Sedlíštká jsme navštívili náhodou,

5 km západně od Litomyšle, směrem na Skuteč. Je to malá vesnička, část obce Nová Sídla v okrese Svitavy v Pardubickém kraji. Rozkládá se na území 2,95 km² v nadmořské výšce 313 m n. m. Na internetu je uvedeno, že zde žije 57 obyvatel na 19 evidovaných adresách. První zmínka o vesničce je z roku 1100. Dodnes se zachovalo okrouhlé tvrziště obklopené vodním příkopem. V 18. století tu byla postavena hodnotná barokní sýpka se zprohýbanými štíty zdobenými vázami. Ta se zachovala. Osada má zemědělský charakter. Vesničku jsme si prohlédli a viděli jsme rozpadlé zemědělské budovy a chlévy, asi po působení zemědělského družstva. Chybí zde náves. Vší protéká říčka a v centru stojí starý transformátor. Zajímavostí je Sportovní jezdecký klub Hosyko.

Druhou ves Sedlíštká najdeme také v Pardubickém kraji v okrese Ústí nad Orlicí, jako součást obce Radhošť. Nachází se na pravém břehu řeky Loučná asi půl kilometru na západ od Radhoště. Prochází tudy železniční trať Kolín – Česká Třebová. Je zde pro místní obyvatele velmi důležitá železniční zastávka. V roce 2009 zde bylo evidováno 28 adres na katastrálním území 1,52 km² s počtem obyvatel 50. Nadmořská výška činí 247 m n. m. O osadě se hovoří již v listině krále Přemysla Otakara I. z roku 1226. V době husitských válek došlo k rabování a plnění a Sedlíštká byla úplně zničena. Po třicetileté válce

1. Starý transformátor v Sedlíštku u Litomyšle (podobný byl i u nás naproti Dědkovým a na křižovatce ve Vlastibořicích, směrem na Jivinu), 2. Ulice u hlavní silnice ve stejné vesnici

se začaly stavět nové chalupy. Zajímavé je, že vesnice byla samostatná až do roku 1964, kdy se připojila k obci Radhošť. Tato obec je hodně podobná našim Vlastibořicím. Má kostel sv. Jiří a téměř shodnou dřevěnou zvonici. V roce 1808 zde byla postavena škola. Celkem má obec oproti Vlastibořicím pouze 165 obyvatel. V budově bývalé školy se vyrábí nářadí a je tu soukromý dětský domov. Majetný rodák v poslední době pomohl s opravou kostela. To bychom také potřebovali.

Naše Sedlíštko se nachází v okrese Liberec v Libereckém kraji a jsou součástí Vlastibořic, což v minulosti vždy neplatilo. Vesnice patřila k panství skalskému a později sychrovskému. První zmínka pochází z roku 1538. Nejvyšší bod – vodojem – je v nadmořské výšce 382 m n. m. Studánka se nachází o hodně metrů níž. V roce 1890 žilo v obci neuvěřitelných 155 lidí. Vesničané byli hlavně zemědělci, ale byly tu i švadleny, řezníci, prosperoval koloniál, řeznictví, hospoda. Fungovali hasiči. Hasičárna stála na návsi. Ovoce a bylinky si mohli „Sedlíšťáci“ usušit v obecní sušárně. Kluci se koupali a bruslili na rybníce, bylo tu několik kálků, prutníků. Ve vesnici je dnes necelých 30 popisných čísel. Do nich musíme také započítat Korejtko, Příhon a Beranův mlýn. V poslední době vyrostly u rybníka čtyři nové domky. Počet obyvatel je nízký také díky tomu, že jsou obydlí užívána jako rekreační objekty, někteří lidé zde nemají trvalé bydliště. Přihlášeno je nyní 31 obyvatel. Průměrný věk je hodně vysoký, téměř 62 let. O víkendech a prázdninách je počet jistě nejméně o 50 obyvatel vyšší. Co se týče památek a čistoty, naše vesnice nad ostatními jmenovkyněmi rozhodně vyhrává (pochvě, neviděla jsem tu druhou vesnici). Cenná je náves, kterou se naštěstí nepodařilo žádnými neodbornými zásahy poškodit. Krásné staré vzrostlé stromy, citlivě opravené roubenky (sedm domů) i ostatní stavení, dokonale posekané a čisté prostranství, lavička u lípy – to by nám mohl každý závidět. Velmi cenný je

Hobelantův statek č. 9 s památkově chráněnou bránou, pavlačí a lomenicí. Svoji cenu má i dvě stě let stará kaple sv. Petra, která je soukromým majetkem Tomsových. Bohužel zde chybí zcizené sochy Petra a Pavla. S velikou nadějí očekáváme, že dojde k vyčištění a úpravě rybníka a do budoucnosti i k opravě domu č. 18. Snad se také dočkáme poledního nedělního vyzvánění z kapličky. Jako jedni z mála v okolí pěstují obyvatelé Sedlíštěk na svých políčkách zatím stále brambory, řepu, suší seno, krmí králíky a slepice. Ráno u nás ještě můžete slyšet kokrhát kohouty. Letos se tu objevilo stádečko ovcí a hejno hus. Moc se nám líbí environmentální program obce. Je velmi příjemné, že jsme se již téměř všichni naučili třídit odpad, že k nám jezdí dostatečné množství autobusových spojů (více než dříve), nesužují nás žádné sousedské spory, žijeme si tu v poklidu.

Bude se někdo zabývat Vlastibořicemi či Jivinou?

Pozvánky – advent, vánoce

3.12.**Mikulášská nadílka**

Hasiči Vlastibořice a Obecní úřad Vlastibořice zvou všechny děti 3. prosince 2016 ve 14:00 hodin do Kulturního domu ve Vlastibořicích na Mikulášskou nadílku. Určitě se na vás přijde podívat Mikuláš s čertem a andělem.

9.12.

Setkání seniorů

Letošní setkání seniorů se bude konat 9. 12. 2016 od 16:00 hodin v restauraci Kulturního domu ve Vlastibořicích. Paní Blanka Menclová, která setkání připravuje, bude osobně předávat pozvánky.

26.12.

Pozvánka na Živý betlém

Srdečně Vás zveme na již tradiční Živý betlém v jivinské kapli, který se bude konat na 2. svátek vánoční 26. prosince 2016. Sejdeme se u dětského hřiště v 16:30 hodin. Naladíme a zahřejeme hlasivky teplým nápojem a poté si společně zazpíváme koledy o Svaté rodině. Na příjemný podvečer s Vámi se těší členové Jivina klubu.

Janův Důl–Ještěd

06

Sport

Jelen

12 km/600 m (1 h:05 min.)

V neděli 25.9 vyvrcholila série letošních závodů na kolečkových lyžích, které pořádá SILVINI MADSHUS Team jako mezinárodní mistrovství mužů a žen výjezdem z Janova Dolu na Ještěd. Všichni závodníci měli důkladně (2x) zkontrolované lyže, jestli na nich mají správný druh koleček, který je na závody schválený. Za slunečného počasí se na start postavilo 150 závodníků, mezi kterými nechyběli Bauer, Řezáč, Razým, Pliska, Novák, Ročárek, Jakš, Kožíšek, Smutná, Boudíková a další.

Krátce po startu se pole natolik protřhalo, že si každý mohl jet podle svého tempa. Jak říkal kolega Jarda, když se nasadí číslo, zdravotní problémy jsou značně potlačeny (nejinak tomu bylo u mne). O to víc mne překvapila indispozice několika závodníků, které jsem viděl cestou. Jelikož je to skoro pořád do kopce, žízeň se dostavuje dříve než obvykle. Na občerstvovače byl ale v podaném kelímku na dně jen „panák“ tekutiny, ale už jsem se nechtěl vracet. Nekonečné poslední 3 km, místy s prudším stoupáním, se jedou ve stejném tempu celkem v pohodě, ale ti tři přede mnou byli (bohužel) asi taky v pohodě, protože jsem je nemohl a nemohl docvaknout. Před Ještědkou na silnici autochaos, do toho řada smradlavých motorek, v podstatě málem není kudy kolem nich projet nahoru. Závěrečná spirála před vysílačem se jede díky povzbuzování kolemjdoucích až na vrchol už pěkně. Moc hezký závod, škoda, že tam nejde vymyslet ještě větší převýšení. Standovi Řezáčovi uteklo vítězství s o generaci mladším Šrailem v závěrečném spurtu o vteřinu, v ženách suverénně zvítězila Kačka Smutná před Schutzovou.

Místní knihovna Vlastibořice

07

Kultura

Výpůjční hodiny: středa 16:30–18:30 hodin

Venku se už brzo stmívá, přitahuje. Nastává ideální čas na čtení, jen si ho udělat. Okna knihovny svítí do tmy a zvou Vás. Přijďte si vybrat knihy nebo si o nich přijďte třeba jen popovídat.

Těší se na Vás
Jitka Malá

Ustálila se skupina dospělých a dětí, kteří do knihovny chodí pravidelně. Děti odrůstají a mění bydliště i zájmy, ale těší mě, že pokud už nemohou chodit pravidelně, zaskočí alespoň na chvíli, na pozdrav.

Ráda bych pozvala rodiče malých dětí, zastavte se na chvíli, ukažte dětem, kam budou chodit, až budou větší, kde najdou kamarády. Pokud chcete obohatit jejich slovní zásobu, podpořit

fantazii, čtete jim. Druhá skupina jsou dospělí, které zvu taktéž. Máte možnost posedět, popovídat. Pokud v malém knižním fondu naší vesnické knihovny nenaleznete, co potřebujete, mohu pomoci meziknihovní výpůjční službou.

Do knihovny přibyla díky laskavosti vedení obce Vlastibořice nová várka stolních her, které v rámci akce DO KNIHOVNY NEJEN PRO KNIHU – AKČNÍ BALÍČEK HER nabízí firma Albi za zvýhodněnou cenu. Soudě podle dobré reakce dětí na první várku by hry mohly pomoci naplnit dlouhé zimní večery.

PORTÁL KNIHOVNY.CZ

Informace a služby, centrální místo pro vstup do systému českých knihoven

Kdo studujete, bádáte nebo se chcete jen inspirovat pro vlastní četbu nebo zakoupení knižních dárků, určitě stojí za prohlédnutí. Portál byl zprovozněn letos v říjnu a v roce 2020 by mělo být docíleno jeho plné verze. Najdete ho na adrese: **Knihovny.cz**

Snadná dostupnost internetu, a to i na mobilních zařízeních, digitalizace textů a rozšiřování elektronických zdrojů podstatným způsobem mění naše informační nároky. Prioritou se stává neomezený přístup k informacím a rychlá orientace v nich. To je také důvodem vzniku portálu Knihovny.cz, který sdružuje informační a knižní fondy českých knihoven a nabízí vám jejich efektivní vyhledávání a přehled. Zajímavé pro většinu čtenářů je nabídka: Pro inspiraci, prohlédnete si obsah, obálku a také můžete využít citaci dle normy pro čtenářské deníky a jiné seznamy literatury:

- Nejpůjčovanější knihy
- Oblíbení autoři
- Znáte z kina a televize
- Audio knihy
- E-knihy
- Čtení pro děti
- Nobelova cena za literaturu

Portál zahrnuje další služby, které umožňují propojení knihoven. Vše se dozvíte při prohlížení portálu a pročtení podmínek jednotlivých služeb.

Číslo domu 1

František Šulc 1805, manželka Anna Šulcová ze Strážovic 1813, syn Josef 1851 ženat v Újezdě. (autor kapitoly 31.)

Kateřina Šulcová vdova 1792, Václav 1810 ženat v Hodkovicích, Františka 1827 provdaná Šmíd.

Šmíd Jan ze Sedlovic 1825, m. Františka odtud 1827, d. Anna 1853 illeg., Marie 1864.

Beran Josef z Kamení 1867, m. Kateřina Hudcova z Trávníčku 1868, d. Anna 1890, Josef 1892, Marie 1895, Růžena 1897, František 1900, Kateřina 1902.

Beran Josef 1892–1972, chalupník a povozník, m. Anna roz. Andělová 1891, d. Josef 1923 1982, Anna 1929.

Beran Josef 1923 svobodný. Chalupa nebyla udržována, krov se zřítil. V r. 1983 po smrti Josefa prodala jeho sestra Anna usedlost Petru a Blance Vlčkovým z Liberce a ti ji prodali ing. Zimovi z Turnova, V r. 1991–2 si postavili na zahradě pod čp. 42 Josef Šrumfa s manželkou rekreační domek, který v r. 1996, po smrti jmenovaného prodala jeho vdova manželům Pacákovým. Domek nebyl dosud zkolaudován, má prozatímní číslo UL.

Vlastník v r. 2000: Ing. Zima Jan 1962, Turnov. Hospodářské budovy byly zbourány, obytné stavení přestavěno k rekreačnímu obývání.

Číslo domu 2 (viz čp. 10 a 21)

Přestavba domu a hospodářských budov v r. 1884.

Léta 1896 ujali usedlost Josef Melichar 1871–1918 z čp. 10 (utopil se v haltyři) a Marie, dcera Petra Fanty, d. Josef 1900–1967 (zdědil čp. 10), Stanislav 1906–1964.

Stanislav 1906–1964, sedlák, m. Anna Holinová 1909–1990 Červenice. Dcery Stanislava 1932 provdána za Jana Mareše Sedlíščka 27, Venuše 1937. V roce 1974 prodala Anna Melicharová dům dceři Venuši a Bronislavu Skřivánkovým. Dcera Eva 1972 a Fr. Rortín.

V r. 2000 vlastnictví nezměněno.

Číslo domu 3

Josef Adam 1826, m. Anna Jislová odtud 1830, d. Marie Stará 1848 Příšovice, Josef 1852, Anna 1855, Václav 1861–1885, Jan 1863, Jiří 1872.

Josef Adam 1852–1917, m. Terezie Fantová ze Třetí 1861, d. Josef 1896, Václav 1902.

Josef Adam 1896–1966 chalupník, m. Kateřina 1895–1970 roz. Havlová z Kobyl. Dcera Libuše provdána za Václava Pecinu do Havlovic čp. 6. Syn Libor Pecina, kterého vychovávali po smrti matky děda s babičkou ve Vlastibořicích, zemřel tragicky na vojn. V roce 1972 prodal Václav Pecina dům manželům ing. arch. Evženu 1932 a arch. Evě Simkovým z Prahy. Trvale není hlášen nikdo. Nynější stavení vystavěno v r. 1850.

V r. 2000 vlastnictví nezměněno.

Číslo domu 4

Josef Šulc 1811–1882 (asi z čp. 1), m. Alžběta Bernatova z Vitanovic 1809.

František Šámal z Rovně 1854, dlouholetý starosta obce, m. Marie Pickova z Pěncína 1855, bezdětní.

Josef Šámal synovec, chalupník, m. Marie Hlavatá z Albrechtic 1896–1974, dc. Miroslava 1924. Po smrti manžela žila M. Šámalová nějaký čas s Eduardem Šemberkem 1901–1967.

František Havelka 1918 z Loukova, m. Miroslava 1924 odtud, dc. Eva v Rokytnici, Dagmar v Hodkovicích, Miroslava v Semilech.

Vlastník 2000: Havelková Miroslava.

Číslo domu 5, zbouráno, stálo mezi čp. 29 a 46

Václav Hudec 1830–1884 syn Františka, m. Josefa roz. Odcházal z Jiviny, d. Josef 1855, Josefa Lanková 1861 ve Třetí.

- Podle trhové smlouvy ze 7. dubna 1859 vkládá se zástavní právo na pohledání Kateřiny Čížkové (dříve Hudcové, roz. Kettnerové) v sumě dvanáct zlatých 60 kr stříbra na pohřeb.

- Vkládá se zástavní právo na pohledání Kateřiny Čížkovy v sumě čtyři zlatých 20 kr stříbra na mše svaté.

- Vkládá se výměnek dle postávkky III smlouvy pro Kateřinu Čížkovou (snad v čp. 30).

V r. 1885 vkládá se právo vlastnické Josefu Hudcovi (1855).

V r. 1889 kupují domek František Louda 1856–1931 truhlář a Alžběta Fantová 1856 ze Soběslavic čp. 23, d. Anna Engová v čp. 46, později v Ploukonicích, František 1885 natěrač v čp. 50, Josef v čp. 46, Kamil 1895 zemřel jako voják na španělskou chřipku, Kateřina Fišerová v Liberci. V domku bydlel i Petr Louda 1859, m. Marie Vondráková z Rokytnice, syn Vincenc, krejčí v Pěncíně.

Od r. 1925 Louda Josef 1891 obchodník s ovocem, Růžena Košková z Kamení, d. Jaroslav 1921, Libuše Laurinová v Hodkovicích.

V domě přechodně bydleli manželé Švárovi, než si postavili čp. 54, po nich Hozákoví kteří v r. 1945 odešli do pohraničí a krátce na to byl domek zbourán.

Číslo domu 6

František Bartoš 1837, Rozalie Zakouřilová – vdova Roubíčková 1839–1884, d.: Marie 1868, Adolf 1873, Anna 1875, Františka 1877. II. žena Marie Mlejnková – vdova Laurin Albrechtice 1845–1917.

Bartoš Adolf 1873, m. Anna Škodová 1874 z Vlčetína, d. Eva Flanderková 1896 Újezd, Marie 1900 zde, Adolf 1910 v Praze. Vyhořelo, zapáleno bleskem v r. 1917, původní budovy stály v blízkosti čp. 29.

Ladislav Kozderka 1896–1974 z Pěncína, sedlák, m. Marie 1900–1983 odtud, syn Ladislav 1926.

Ladislav 1926, m. Miluše Štancíková z Podhory 1931, d. Ladislav 1953 Turnov, Zbyněk 1954 Turnov, Luboš 1961 Pěncín.
Vlastník 2000: Kozderka Ladislav, Kozderková Miluše.

Číslo domu 7

Terezie Hudcova vdova 1804–1862, d. Josef 1837 doma, Jan 1840, Anna Retr Jivina 1831, Kateřina 1834.

Josef Hudec 1837, m. Anna 1836 roz. Rulc z Albrechtic, Josef 1862. Josef Hudec 1862, m. Anna Havlová 1866 z Českého Dubu, Anna 1885.

Jaroslav Melichar 1887 z Padařovic klempíř, m. Barbora Havelkova z Hradčan 1891–1975, d. Marie Poršová 1910, Anna Tomášková 1914, Vlasta Duchková, Lidmila /zemřela v dětství/.

Po útěku ze Sudet bydlela v domě rodina Šilhánova, p. Šilhán organizovaný komunista byl Němci popraven.

Josef Duchek mlynář 1918–1985, m. Vlasta odtud, dcery Věra 1942 zde, Eva 1945 bydlí v Rovensku.

Karel Švec 1941, m. Věra 1942–1990 odtud, d. Petr 1966 Radimovice, Jaroslav 1975.

Domek zdědil Jaroslav 1975 (svobodný, pekař) a v r. 2000 jej prodal.

Vlastník 2000:.....

Číslo domu 8

Brož Václav půl láník v Sedlisku 1854, Anna Jírová 1859 odtud, d. Václav 1881, Anna 1885.

Vyhlas Josef z Čisté 1863–1916, m. Anna 1859 (vdova po V. Brožovi odtud), Marie 1893, František 1896, Kateřina Loudová 1900 Pěncín.

Vyhlas František 1896 sedlák, m. Ludmila Mizerová 1901–1981 z č. 19, d. Josef, Vlastimil. Živnost zdědil syn Josef, který odešel do pohraničí / Habartic/. Jako nájemci hospodařili na statku po vystěhování z Kuřívod Burešovi, později si zakoupili usedlost v Krčkovicích u Vyskře. V r. 1985 prodal Josef Vyhlas budovy ing. Jaroslavu Šedivcovi, objekt je využíván k rekreaci.

Vlastník 2000: Ing. CSC. Šedivec Jaroslav Praha.

Číslo domu 9, učitelé bydlící v budově školy

František Vích 1799–1880, m. Anna roz. Laurnova od Rybníka 1803–1879, d.: Josef 1824, Ignác 1831, František 1834 učitel v Brodě, Vincenc 1839 kupec Liberec, Antonie 1836 v Kamení, Josefa 1850 v Zásadě.

Josef Vích 1824–1877, m. Anna, roz. Helebrantova ze Soběslavic 1829, d.: Josef 1859, Vincenc 1861, Karel 1863, Anna 1865, Vilém 1866.

Ignác Vích 1831, m. Anna roz. Bernatova z Vitanovic 1829, d. Anna 1857, Antonín 1859.

Bradáč Josef 1847, m. Marie Pohořská 1851, d. Ladislav 1870, Růžena 1872, Berta 1873, Otakar 1874, Růžena 1878, Marie Anna 1880, Anna 1884.

Údaje za další období nutno doplnit. – p. řídící Farský, Josef Jarý 1896–1996 bydlel v letech 1922–1945, učitel Konečný, učitelka Janků, školník Josef Tomášek v letech 1945–1962 a další.

Vlastník 2000: obec Vlastibořice.

Číslo domu 10

Nejstarší statek ve vsi, pozůstatek tvrže Petr Adam 1817 koupil v r. 1840 od otce Matěje tuto polovinu statku za 1620 zlatých (druhá polovina viz čp. 25), m. Kateřina 1811 roz. Kobosil Pěncín, děti: Josefka Fantová 1837 Vitanovice, Anna 1838, Josef 1840 v čp. 14, Kateřina 1841, Marie 1843, Václav 1847 ženat u Studnic, Františka Zakouřilová 1849 Albrechtice, Antonie Pavelková 1850 Albrechtice.

Od Petra Adama koupil tuto půl statku Svoboda z Lísného, od něho Jiří Beran z Trávníčku a po něm

Melichar Josef z Bohdánkova, m. Anna Marušková z Potrosovic, Josef 1871–1918 řečený „Souček“ (přiženil se do čp. 2), Kamil 1875 studující filosofie, zemřel svobodný.

Melichar Josef 1900–1967 vnuk z čp. 2 sedlák, m. Anna Šulcová – 1897–1989 z č. 26, dcera Věra 1924.

Thoř Miloš učitel z Pěncína 1915, m. Věra odtud 1924, dcera Věra 1946 žije v Praze, Jana 1948 a Eva 1949 v Liberci.

Vlastník 2000: Thořová Věra 1924 Liberec.

Číslo domu 11

Václav Adam 1821, m. Anna Víchová z Lastibořic 1825–1885, Josef 1847, Václav 1849, František 1852, Karel 1857, Anna, vdova Moc 1861, Josefa 1866.

Zde žili František Honzejek z Podtrosovic 1845, m. Františka roz. Kozderkova z Pěncína 1846, František 1868, Josef 1869, Anna 1871, Rudolf 1873, Josefa 1875. Václav 1877, Františka 1879, Rudolf 1882.

Adam Josef z Vitanovic, m. Strnadová Anna 1848 z č. 14, Josef 1871–1917, Anna 1875, Josefa 1885, Albína 1888.

František Opl 1892–1970 chalupník a zedník, m. Albína 1888 odtud, bezdětní. Chalupu zdědil bratr

Josef Opl 1903–1976 z čp. 12 na Korejtku.

Vlastník 2000: Alena Banghová Hodkovičky n. M.

Číslo domu 12

Od r. 1988 evidenční číslo 9 – na Korejtku. Stará živnost z počátku 18. století. Další domy v obci byly stavěny až koncem 18. století.

Josef Beran 1807–1878, m. Marie Košková z Jiviny 1821, Terezie Junek 1845 ve Stržovicích, Josef 1847, Anna vdaná Pabišta, Kateřina Diršmíd 1857.

Beran Josef 1847, m. Marie Mrázová z Pěncína 1853, Josef 1878, Kateřina 1880.

dílo
Ing. Oldřicha
Loudy

na pokračování

Junek František mlynářský 1844, m. Terezie Beran z Lastibořic 1845, František 1867, Kateřina 1870, Emilie 1872, Rudolf ve Střížovicích 1879, Václav ve Vitanovicích 1881.

Opl Josef ze Soběslavic 1859, m. Barbora Naumanová z Bohumlče 1868, d. Josefa 1888, František 1892, Josef 1903.

Opl Josef 1903–1976 chalupník, m. Alžběta 1905, d. Josef 1928 emigroval do Kanady, Miroslav v Záhřebu na M., Jaroslav 1950–1994 v Liberci se doma oběsil.

Vlastník 2000: František Mikulášek 1932, m. Eva, Jablonec n. N.

Číslo domu 13, domek na obci.

Čeněk Adam kolář 1848, m. Josefa Kneblova ze Sezemic, d. Marie 1871, Anna 1872, Josefa 1878.

Knebl Josef kupec, m. Josefa Adamová z č. 26, d. Jaroslav 1875, Josef 1880.

Bernard Josef obuvník 1882, m. Marie 1887–1966 Kovářová, bezdětní.

Po smrti Marie Bernardové její sestra Anna z čp. 34 prodala v r. 1966 domek Josefu Tomáškoví 1910–1969 a jeho manželce Anně 1914–1998 roz. Melicharové z čp. 7. Trvale není hlášen nikdo.

Vlastník 2000: Miroslav Tomášek 1938, viz čp. 42.

Číslo domu 14, chalupa na obci, zbořeno

Hynek Strnad 1817, m. Anna 1822, dc. Anna 1848 (čp.11).

Josef Adam z Vitanovic 1840, m. Anna roz. Strnad 1848, d. Marie 1869, Josef 1871, Anna 1875, Josefa 1885 (viz čp. 11).

Fanta Vincenc ze Soběslavic 1859, m. Anna Tvrzníková z Vesce 1861, Josef 1886, Anna 1888, Josefa 1889, Marie 1892, Růžena 1895, Jaroslav 1898, Anastázie 1901, Emilie 1907.

Šemberk František chalupník a obuvník 1890–1964, m. Anna Fantová odtud 1888–1958, dc. Jaroslava 1927.

Václav Linhart 1923–1986 z Libáně, m. Jaroslava odtud, d. Jaroslav 1952, Blanka 1958.

V roce 1950 stavení zbouráno, přestěhovali se do čp. 21, později do čp. 53.

Číslo domu 15, domek na obci

Jan Adam z Českého Dubu 1815 chlp., I. m. Františka roz. Odcházal, d. Jan 1845, Anna 1846, František 1852, Josef 1855, Josefa 1859, II. m. Josefa 1835.

Adam František 1852 klempíř, m. Anna Plíhal z Honzoba 1858, d. Marie 1879, Anna 1881, Karel 1883, 7 dětí zemřelo. Druhá žena Marie Bělíková z Koryt 1861, d. Zdenka 1893, Božena 1903.

Retr Karel obchodník z Červenice, m. Zdenka 1893–1977 odtud, Stanislav 1923–1973.

Patrová část stavení byla přistavěna v r. 1915. V domě byl obchod se smíšeným zbožím, pekárna, stáčírna piva, výroba limonád, pražírna žita. Později budovu zabrala prodejna potravin Jednota a posléze dům koupila obec a postupně v něm zřídila pět bytových jednotek a prodejnu potravin. V domě se vystřídali:

- ze starších nájemníků to byli p. říd. uč. Farský, vdova po Karlu Adamovi Josefa 1887 trafikantka s dětmi Josefem, Marií a Václavem, Kubáček Josef 1881 kominík s manželkou Františkou 1881, bezdětní, Beranová Blažena 1904–1981 ze mlýna, Roubíčková Marie 1904–1985, Horák Miroslav 1956, Kobera Jiří 1962, Čadilová Anna 1907. – pozdější nájemníci viz abecední seznam obyvatel.

Vlastník 2000: Obec Vlastibořice.

Číslo domu 16 na Korejtku, na pozemku od čp. 1 – zbořeno

Václav Čížek 1828–1847, m. Alžběta Zakouřilová 1828 z č. 6, dc. Anna 1846,

II. manžel František Štěpán z Račan 1825–1861, děti: František 1848, Josef 1851, Jan 1853, Václav 1855, Florián 1857, Barbora 1859, Marie illeg. 1863.

III. manžel Jan Hobelant vdovec 1813, d. Vincenc 1865.

Anna Čížková vejměnice 1797–1859,

František Čížek krejčí 1817–1883, m. Františka Bartošova z Račan 1826, d. Josef 1845, František 1847, Václav 1851, Jan 1853, Anna 1856, Kateřina a Petr dvojčata 1859.

Josef Čížek krejčí odtud 1830, m. Kateřina Svobodová 1816, d. Anna 1856, Marie 1865. Horáček Josef z Jirska 1835, m. Anna Čížková z Lastibořic 1846, d. Františka 1866, Josef 1868, Václav 1877, Anna 1879.

Horáček Václav 1877 chalupník, m. Marie Bartošová z Radvanic 1878, d. Josef 1900, Marie 1905, Václav 1906.

Horáčková Anna vejměnice.

Číslo domu 17 (na pozemku od čp. 10)

Václav Hartih 1818, m. Anna Adam 1847 z č. 27, d. Anna 1868, Václav 1869, Marie 1872.

Václav Hartych 1869, I. m. Anna Hatašová 1870–1900, II. m. Marie Laurinová z Kamení, sestra spolumajitele automobilky Laurin Klement, syn Václav 1903.

Václav Hartych 1903–1979 chalupník, zvonník a hrobník, m. Marie Laurynová 1912–1990 z Kobyl, d. ing. Václav Hartych 1936 Česká Třebová, Miloslava Šulcová 1936 Turnov, Ladislav Hartych 1940 Liberec.

Vlastník 2000: Zdeněk Čihař 1947 a Marie Praha.

Číslo domu 18 (od čp. 3)

Václav Jisl 1815, m. Terezie Bláhová z Račan, cop. 1871, d. Marie 1874, Anna 1878.

Rakouš Josef z Malého Rohozce 1858, m. Marie odtud 1874, Josef 1894 utopil se po I. světové válce v Dunaji jako voják, Marie 1896, Václav 1905.

Václav Rakouš 1905–1986 chalupník a kotelník, m. Marie 1907 roz. Pelantová 1907–1993 bezdětní a sestra Rakoušová Marie 1896–1985, svobodná. Domek zdědil synovec Pavlů Vladimír Příšovice. V roce 2000 vlastnictví nezměněno.

Číslo domu 19 (od čp. 18)

Chalupa byla prodána v dražbě, koupil ji 27. 12. 1852 Václav Mize-
ra. Bývalý majitel František Šulc, bednář, si ponechal zahradu a na
ní si postavil čp. 32.

Václav Mizera Smržov 1804–1884, m. Anna Jagr z Kněžíček 1808,
d. Václav 1834, Kateřina 1837, Anna 1840 (blbá), Terezie Hnízdil
1854.

Václav Mizera 1834, m. Anna Dostrašil Vodelnovice 1835, d. Marie
1861, Anna 1865, Josef 1866, František 1870, Anna 1874.

Josef Mizera 1866 chalupník, m. Marie Šimůnková ze Soběslavic
1877, Marie 1899, Ludmila 1901. Ludmila provdána za Františka
Vyhlase z čp. 8, Marie 1899–1981 svobodná, viz kpt. 31. Po její smr-
ti dědí synovec Vlastimil Vyhlase 1929 s manželkou Blankou, žijí
v Českém Dubě.

V roce 2000 vlastnictví nezměněno.

Číslo domu 20, nyní evidenční číslo 7, původně kovárna

Od r. 1869 František Šulc kovář 1804, m. Alžběta 1818, d. Marie
lapsa 1837, Anna 1839, Josef 1844, Jan 1846.

Kateřina dc. Anny 1867, Jan syn Anny 1889, Anna dc. Marie 1859,
Antonín syn Marie 1865, Kamil syn Marie 1867.

Kateřina Šulcová 1810–1867.

Anna Šulcová 1808, d. Jan 1834 illeg., Anna 1837 illeg.

Dorota Šulcová 1829, d. Jan 1849 illeg., Kateřina 1853–1866 illeg.

Jan Šulc kovář 1846, m. Žofie Vela z Červenice 1846, dc. Anna 1869.

Od r. 1906 Písek Josef 1876 chalupník a kolář z Újezda, m. Anna
Marešová Pěčín 1878, Jaroslav 1902, Josef 1904.

Od r. 1925 Písek Jaroslav 1902, m. Anna roz. Koštejnová 1905–1983.
Syn Vladislav 1929 a m. Drahomíra 1932, roz. Jíslavá ze Soběslavic
po smrti matky stavení prodávají a stěhují se do Železného Brodu.
Noví majitelé ing. Milan a Jaroslava Navrátilovi z Liberce.

Další majitel Josef 1953 a Květoslava 1954 Bittnerovi Vlastiboři-
ce čp. 56, trvale hlášena Hana Mikulová 1977 roz. Bittnerová, žije
v Německu, do obce dojíždí.

V roce 2000 vlastnictví nezměněno.

Číslo domu 21, viz čp. 2, zbouráno

Petr Melichar z Bohdánkova 1826, m. Anna Foulová 1831, dc. Kate-
řina 1858. Knihovní zápis v r. 1854.

Skála Josef 1857, m. Kateřina odtud 1858, d. Camill legit. 1879, Jo-
sef 1882, Anna 1884.

Josef Skála 1882 chalupník, manželka německé národnosti, d. Ing.
Miloslav asi 1910–1940, Rudolf asi 1912, postavili si dům v Radimo-
vicích, později ve Skokovách, žili v Praze.

V domku byla trafika a loterní sběrna. V letech 1924–1930 vlastní-
la domek Kampelička, která jej prodala v r. 1930 Marii Melicharo-
vé z čp. 2. Po její smrti bydleli v domku manželé Linhartovi až do
r. 1960, kdy se přestěhovali do nové Kampeličky.

Dědička čp. 21 Anna Melicharová z čp. 2 dostala v r. 1966 povolení
ke zbourání a parcelu i s nově postavenou garáží prodala soused-
ům Duchkovým z čp. 7, celou zahradu až ke hřbitovu manželům
Hartychovým z čp. 17.

Číslo domu 22 (v Kotli)

Jan Červa 1808–1884, m. Anna Čížková
1813–1871, František 1842.

Červa František 1842, m. Anna Kolomaz-
níková z Albrechtic 1837, dc. Anna 1868.
Knihovní zápis v r. 1877.

Alžběta Krsková vdova 1807, František
syn její illeg. 1843.

Beran Václav 1878, m. Anna 1871, d. Václav
1903, Anežka 1903.

Od r. 1932 Beran Václav 1903 chalupník
a zedník, m. Anežka 1903 roz. Horáčková,
dcera Hana 1926 provdaná Benešová v Li-
berci.

Vlastník v roce 2000: Hana Benešová 1926
Liberec.

Číslo domu 23 – fara

Budova fary postavena asi současně s kos-
telem na místě dnešní fary na zádušním
pozemku. Po válkách husitských nemáme
o faře zpráv, od druhé poloviny 17. sto-
letí byla užívána jako škola a byt
rodiny učitele a v r. 1771 při čís-
lování domů asi dostala čp. 9.
V té době byla již tato budova
značně zchátralá, a proto byla
v r. 1783 pro školu vystavěna
nová budova, na kterou asi bylo
přeneseno popisné číslo 9.

V r. 1789 byla fara opět osazena
lokálistou (viz kpt. 12 a 13), který však
odmítnul ve zchátralé budově fary byd-
let, nastěhoval se do budovy nové školy,
a školní učitel musil zpět na faru.

Léta 1795 činěny přípravy pro stavbu lo-
kálie, ale pro válku tureckou a obnovenou
válku galskou (francouzskou) stavba zara-
žena. Po značném zdržení byla v r. 1796
vystavěna na místě zbourané staré fary
(užívané jako škola) a dostala popisné číslo
23. Stavba fary stála 586 zlatých rýnských
47 a 1/2 krejcaru, stavba před třinácti le-
tech postavené školy 173 zlatých rýn-
ských. Léta 1797 pěl lokálisty postavena
stáj pro krávy a lokálie plotem ohrazena.
Faráři: Josef Sedláček naroz. r. 1792, Jan
Hruška 1812, František Manžel, Josef
Holý 1818, Josef Kovář 1826, Josef Berá-
nek 1842, František Jína 1847, Petr Kouble
1860, Karel Samšíňák 1865, Josef Voborník
1876 pozdější děkan, Emil Brůna, Franti-
šek Půlpán.

dílo
**Ing. Oldřicha
Loudy**

na pokračování

Obecní Zpravodaj vydala

© Obec Vlastibořice
v listopadu 2016

Adresa redakce:

Obecní úřad Vlastibořice
Vlastibořice 23
463 44 Sychrov
tel.: +420 485 146 025
e-mail:
zpravodaj@vlastiborice.cz
www.vlastiborice.cz

Redakce:

Ing. Martin Beksa
Pavel Svačina
Dušan Koutník
Mgr. Lucie Koutníková
Stanislav Bittner
Tomáš Vacek

Jazyková korektura:

Mgr. Lucie Koutníková

Fotografie na obálce

© Břetislav Lipčej

Grafická úprava

© Tomáš Vacek

ISBN: MK ČR E 20317

— pokračování příště >>

KLASICKÉ MASÁŽE

KAŽDÝ ČTVRTEK
ODPOLEDNE
PEČOVATELSKÝ
DŮM VE
VLASTIBOŘICÍCH

150 Kč za 30 minut
masáže zad a šíje

Objednávkové časy jsou po
45 minutách, je dost času na
přípravu.

OBJEDNÁVKY TELEFONICKY:
725 720 547

Nabízím dárkové poukazy,
které si u mě můžete vyzvednout

Těší se na vás Mgr. Jitka Malá.

09

Ohlédnutí

Vítání občanů

O vítání občanů jste se mohli dočíst v minulém čísle, ze kterého nám ale bohužel vypadly fotografie z této pěkné tradiční akce. Ty i s omluvou za toto nedopatření přinášíme nyní **na zadní straně obálky Zpravodaje**. Všechny fotografie jsou dostupné na webových stránkách obce.

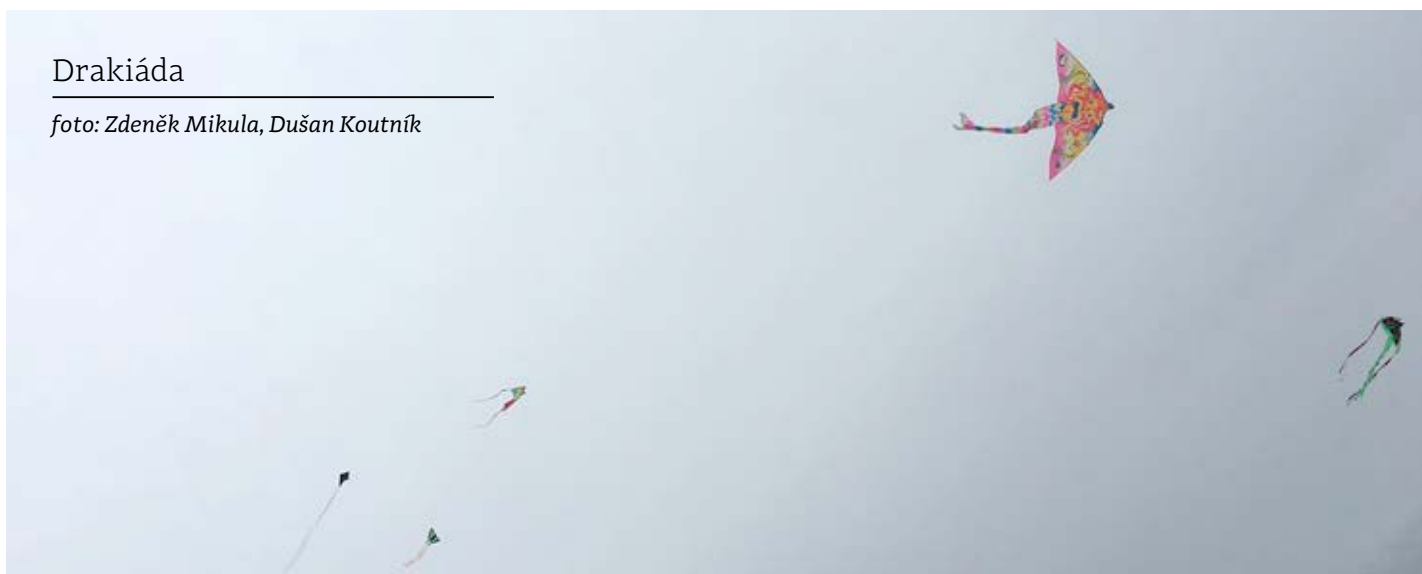
Drakiáda 2016

V sobotu 5. 11. 2016 odpoledne jsme se sešli na louce u Jiviny při již 8. Drakiádě. Letos se akce konala o měsíc později, než v minulých letech, což mělo dvě hlavní příčiny. V původně plánovaném termínu 8. 10. 2016 probíhal ve Vlastibořicích StromUltraMaraton (a stejně bylo ošklivo) a o dalších víkendech předpověď neslibovala příznivý vítr. A tak volba padla na poslední možný termín 5.11. Počasí bylo typicky podzimní, teploty okolo 6 stupňů, ale hlavní bylo, že konečně foukalo. A přesto, že jsme letos o konání akce informovali pouze obecním rozhlasem a přes sms (bez plakátů), byla účast nakonec vynikající. Na louce se sešlo přibližně 25 draků. Novinkou letošní Drakiády bylo ohniště, u kterého byla možnost se nejen ohřát, ale také opéct buřtíka. Samozřejmě nechybělo občerstvení pro dospělé i pro děti. Děti dostaly jako každý rok na památku skleněného dráčka ze sklárny Spider Glass Heřmanice Josefa Novotného, za všechny děti děkujeme, a nechyběla ani nějaká ta sladkost. Poděkování patří také Vojtovi, Tomášovi a Standovi za pomoc s přípravou a Šárce a Renatě za pomoc ve stánku s občerstvením.

Pavel Svačina

Drakiáda

foto: Zdeněk Mikula, Dušan Koutník

Vítání občánků

foto: Zdeněk Mikula

